

15/5/2008

נושאונט מס' 6

דבר העורך

שלום לכם,

ב-14 במאי 1948 הכריז **דוד בן-גוריון** על הקמת מדינת ישראל. בדיוק 60 שנה אחר כך נפתחת תערוכת הבולים "ישראל 2008" בגני התערוכה בתל אביב. שעות הפתיחה של התערוכה הן:

22:00 - 13:30	יום רביעי, 14 במאי
22:00 - 11:00	יום חמישי, 15 במאי
15:00 - 10:00	יום ששי, 16 במאי
23:00 - 20:30	יום שבת, 17 במאי
22:00 - 11:00	יום ראשון, 18 במאי
22:00 - 11:00	יום שני, 19 במאי
22:00 - 11:00	יום שלישי, 20 במאי
18:00 - 11:00	יום רביעי, 21 במאי

האסיפה השנתית של איל"ת תתקיים במהלך התערוכה, ביום ראשון ה-18 במאי בשעה 17:00. באותו יום יתקיים גם סמינר למציגים תימאטיים, בהנחת מר **ברנאר חימנז**, מבכירי השופטים התימאטיים בעולם.

לכבוד התערוכה יצאה חוברת חגיגית של נושאון ובה מציגים מהארץ ומחו"ל מביאים את הסיפור שמאחורי הקלעים של האוסף שלהם. מלבד היותה חומר קריאה מרתק החוברת גם מהווה מדריך למבקר בתערוכה. במהלך התערוכה גם יתקיים חידון נושא פרסים (הפרס הראשון – שובר לרכישת בולים בסך 1,200 שקל!) שבו תתבקשו לאתר פריטים המופיעים בחוברת.

אנו מאחלים הצלחה למשתתפים והנאה למבקרים.

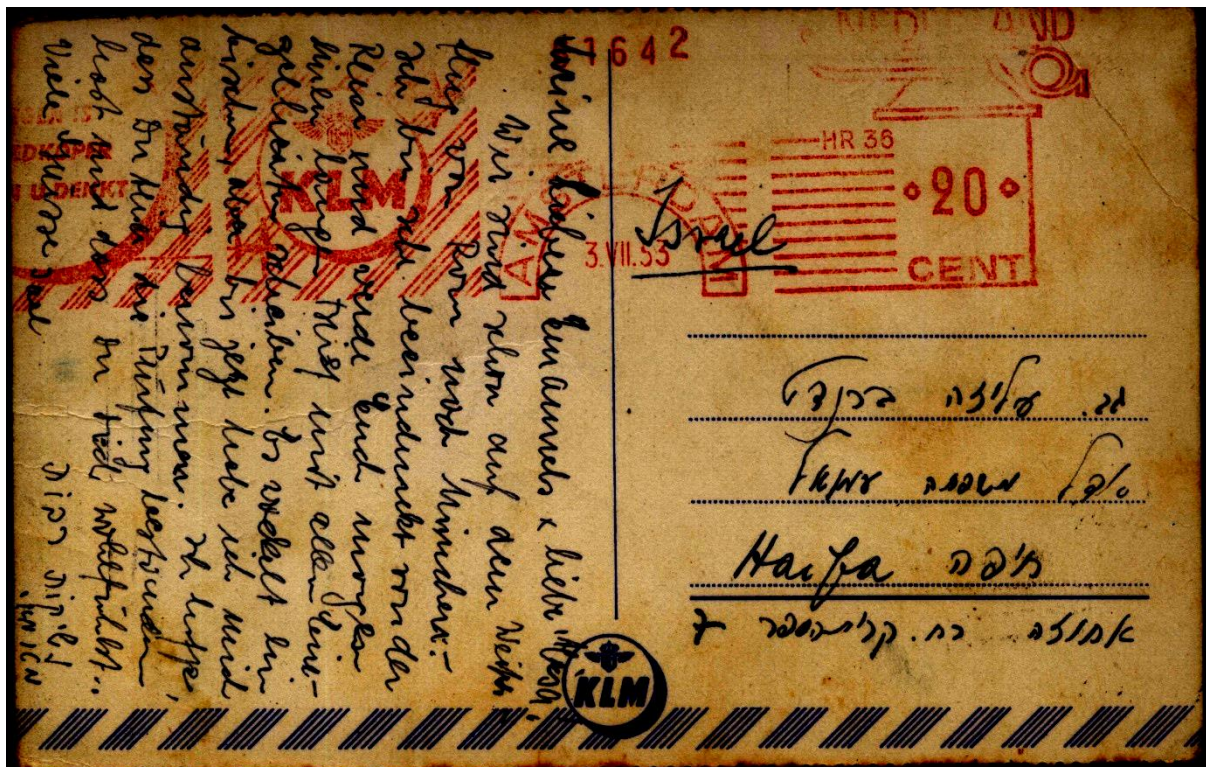
שלכם,

יורם ואריק

כך הפכתי, בלי להתכוון, לאספן בולים הדי אור

למרות שאני משמש כעורך הגרפי של נושאון ושל נושאונט, אני ממש לא אספן בולים. השיגעון שלי הוא איסוף של בקבוקי אלכוהול מיניאטוריים, בגודל של עד 50 סמ"ק. לכאורה, אין שום קשר בין אספנות של גופים תלת ממדיים אלה לבולאות. אך מסתבר שאספנות של פריטים מסוג מסוים אינה מנותקת מאספנות של פריטים אחרים, ושל בולים בפרט. מסתבר, שלאוסף שלי יש גם ממד בולאי, עליו אספר בכתבה זו.

חותמת ביול של קלמ על גבי גלויה של החברה. על אף החותמת מוסתרת חלקית על ידי הכיתוב, זהו פריט אהוב עלי במיוחד, משום שמצאתי אותו באקראי אגב שיטוט בשוק הפשפשים.

נתחיל בעולם הבקבוקים: בתוך האוסף שלי (המכיל למעלה מ-3200 בקבוקים) יש תת אוסף של בקבוקים של חברת בולס (Bols) ההולנדית. בקבוקים אלו הוכנו במיוחד עבור חברת התעופה הלאומית של הולנד, קלמ. החל משנת 1952 מקבל כל נוסע במחלקת העסקים של קלמ במהלך הטיסה בקבוק אחד. הבקבוקים מכילים את המשקה הלאומי ההולנדי – היניבייר, משקה הדומה לג'ין האנגלי. כיום מתווסף בכל שנה בקבוק חדש אחד לסדרה, כך שמניין הבקבוקים זהה לשנות קיומה של חברת קלמ. החברה הוקמה בשנת 1919, ומכאן שהסדרה כוללת כיום 88 בקבוקים. לקראת סוף השנה האזרחית (בחודשים ספטמבר – נובמבר) יונפק בקבוק נוסף.

המיוחד בבקבוקים הוא עיצובם: כל בקבוק מעוצב כמו בית הולנדי מסוים, ספציפי. לשם הדוגמא בחרתי להציג כאן צילום של הבית מספר 75 בסדרה, שהיה בנין המשרדים הראשי של חברת קלמ בעיר האג (עובדה החקוקה על גבי הבית). את הרשימה המלאה

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

של הבתים ניתן למצוא באתר האינטרנט של אחד האספנים המובילים בעולם בתחום זה www.xs4all.nl/~wilttheo/pictures.htm.

מה הקשר בין בקבוקים אלו לבין בולאות? לפני מספר חודשים אירחתי בביתי חבר שהוא גם אספן בולים. הראיתי לו את אוסף הבקבוקים שלי בכלל ואת אוסף בתי קלמ בפרט, וסיפרתי לו שחלק מהבתים הם מבנים ידועים בהולנד. החבר שלי אמר לי מיד כי אם המבנים ידועים כל כך הרי שיש להניח כי לפחות חלקם מופיעים על גבי בולים. הוא הציע לי ליצור אוסף בולאי קטן שילווה את אוסף הבקבוקים. הרעיון קסם לי, ומיד התחלתי להוציא אותו מן הכוח אל הפועל. ראשית, אספתי מידע אודות כל המבנים, ואחר כך התחלתי לחפש פריטים בולאים הולמים. בכתבה זו אציג את תוצאות הפרויקט. אקדים ואציין כי תהליך החיפוש היה מעניין ומהנה, אם כי מציאת הבקבוקים הסבה לי הנאה גדולה יותר (כיום יש לי אוסף מושלם של בתי האלכוהול של קלמ).

נתחיל בבניין הקרוב לליבנו. אין כמעט ישראלי אחד שביקר באמסטרדם ופסח על הבית מספר 47 בסדרה – **פרנק** ובני משפחתה בימי הכיבוש הנאצי. מציאת בול המראה את בית אנה פרנק הייתה משימה קלה: בדיקה מהירה באתר האינטרנט של התאחדות בולאי ישראל גילתה לי כי השירות הבולאי הנפיק בול לזכרה של אנה, וכי ברקע הציור נראה הבית. מיהרתי לקנות את הבול,

ונמלאתי הרגשת סיפוק: רק התחלתי, וכבר קצרתי הצלחה! במשנה מרץ חזרתי לחפש אחר בולים (או פריטים בולאים אחרים) נוספים.

הגילוי הבא שלי עסק בבית מספר 46. בספר שקניתי, העוסק בבתי קלמ, גיליתי כי בנין זה שניצב בלב אמסטרדם נבנה כבר במאה ה-17. במקור הוא שירת את נשות הבגווינס (Beguijnes) - קתוליות אדוקות שחיו בקהילות דתיות סגורות למחצה של נשים בלבד.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

סגנון חייהן היה דומה לנזירות, אם כי באופן פורמלי הן מעולם לא נדרו את הנדרים המקובלים. כל חברה הייתה חופשית להתחתן ולעזוב את הקהילה בכל עת. תנועת הבנגוויס הייתה משמעותית רק בארצות השפלה, ובמאה ה-19 כבר כמעט ונעלמה מן הנוף. בשנת 1971 נפטרה אחרונת הנשים הבנגוויס. בול הולנדי מראה היטב את מבנה זה (בצד שמאל של הבול). קל לזהות את הבניין בזכות גרם המדרגות המוביל לכניסה.

המחבר לפני הבית מספר 46

לא רק אמסטרדם מיוצגת בבתי הקלמ. הבית מספר 26 ניצב בבירת הולנד, האג. למרות שהוא נבנה כבר ב-1705, הבית זכה לפרסום רק למעלה ממאתיים שנה אחר כך, כאשר הרקדנית האקזוטית **גרטרוד מארגרט זלה** (הידועה יותר בשם הבמה שלה, **מאטה הארי**) התגוררה בו בתחילת מלחמת העולם הראשונה. אמנם, לצערי, הבית עצמו לא מופיע על גבי בול, אבל את מאטה הארי מצאתי בחותמת אמריקאית לכבוד השחקנית **גרטה גרבו** האלוהית, שגילמה את דמותה.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

סיפור מיוחד מלווה את הבית מספר 76. בקבוק אלכוהול זה הוכן על פי עבודתו של הצייר ההולנדי הדגול **יוהאנס ורמיר** (1632-1675). ורמיר הותיר אחריו בסך הכל 35 יצירות, ואחת מהן היא "הרחוב הקטן", ככל הנראה משנת 1658. על פי סגנון הבניה ניתן לתארך את המבנה למחצית השניה של המאה ה-15. חוקרים רבים

ניסו לזהות את המבנה ברחבי העיר דלפט, בה פעל ורמיר. חוקרים אחדים סבורים כי ורמיר צייר בית דמיוני. אחרים הצביעו על הבית ברחוב Nieuwe Langendijk מספר 26 – בית שנהרס בשנת 1982. בכל מקרה, לאחר חיפוש ממושך לא ניתן לי אלא לקבוע בצער כי עד כה לא הופיע ציור זה של ורמיר על גבי פריט בולאי כלשהוא, ולפיכך אני מסתפק בגלויה הנראית כאן.

הבית מספר 85 הוא היחיד בסדרה הנמצא מחוץ להולנד. מבנה זה שוכן בוילמסטאד, בירת האי קורסאו. כמושבה הולנדית לשעבר, גם הבניינים בקורסאו מושפעים מהארכיטקטורה ההולנדית (עם השפעות מקומיות) כך שהבית

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

מספר 85 משתלב היטב בסדרה. בקבוק זה הושק בשנת 2004, והוא מציין את יובל ה-70 לטיסה הראשונה של קלמ לוילמסטאד.

המבנה, שהוקם בשנת 1708, משמש כיום כבנין הכולבו Penha, ונכלל ברשימת המורשת העולמית של ארגון אונסק"ו. אין פלא שהוא גם נראה על גבי בול של האיים האנטיליים. למען הסר ספק, הכוונה למבנה בצד ימין של הבול.

הפריט האחרון שאראה כאן הוא באמת יוצא דופן. מדובר בבקבוק גדול ונדיר במיוחד, אשר כמעט ואינו ניתן למציאה בשוק. הבקבוק מעוצב כארמון המלכה באמסטרדם. את הבקבוק מקבלים נוסעים בחברת קלמ אשר זה עתה התחתנו, ורק אם הם מזמינים את חבילת ירח הדבש, הכוללת טיסה במחלקה הראשונה ואירוח במלון פאר באמסטרדם. בשום אופן לא ניתן לרכוש את הבקבוק בנסיבות אחרות, ומכאן נדירותו.

הארמון שבאמסטרדם אינו משמש כמעונה הקבוע של מלכת הולנד, ובכל זאת הוא מופיע על גבי שני בולים הולנדיים. בחרתי להראות כאן את הישן והיפה יותר (לטעמי) מבין השניים.

תם ולא נשלם! אני עדיין מחפש בולים (או פריטים בולאים אחרים) המראים את בית **רמברנדט**, אחד מן המוזיאונים הרבים המונצחים בסדרה ואפילו פריט המציג את חברת בולס, המייצרת את המשקאות האלכוהוליים. האם מישהו מקוראי נושאונט יכול לסייע לי?

וכמובן, לא לשכוח את האוסף הראשי שלי: אם למי מכם יש בקבוקי אלכוהול מיניאטוריים מיותרים אשמח לספק להם בית חם ואוהב.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית
בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

האוסף השלם של בתי קלמ שלי.

הדי אור אוסף בקבוקי אלכוהול מיניאטורים. yhorr@netvision.net.il

כל מילה בלירה רון ברגר

אחד הצדדים היותר מעניינים באיסוף נושאי הוא המגוון האדיר של סוגי פריטים שניתן לעשות בהם שימוש בבניית האוסף. המגבלה היחידה היא, שכל הפריטים הללו יהיו קשורים בתהליך של העברת מסר כתוב מאדם לחברו תוך שימוש בשירותי הדואר הממלכתיים או בכאלה שהפעלתם זכתה לאישור השירותים הממלכתיים.

כשאנו אומרים "דואר" האסוציאציה המידית שלנו היא מכתבים או גלויות, ואלה אכן מהווים את חלק הארי של הפריטים המועברים על ידי הדואר. אולם ישנו שירות דוארי נוסף ששונה במובנים מסוימים מהדואר הרגיל, הן במהירות פעולתו והן בכך שהמסר המועבר באמצעותו לנמען אינו הפריט שמסר השולח לשירותי הדואר אלא העתק שלו. הכוונה היא לשירות העברת המברקים. השולח נותן לפקיד הדואר או המברקה טופס בכתב ידו (או מתקשר בטלפון ומוסר לפקיד את הנוסח הרצוי). הנמען מקבל העתק של המסר, מודפס או בכתב יד, שהשולח מעולם לא ראה. בזכות השימוש בהעתק העברת המברק היא הדרך המהירה ביותר במסגרת שירותי הדואר הציבוריים (דואר אלקטרוני מהיר יותר, אולם הוא אינו מתבצע דרך שירותי הדואר הממלכתי).

ברוב ארצות העולם שירותי המברקה פועלים במסגרת הדואר, והטפסים שנעשה בהם שימוש ראויים לשימוש בתצוגות ובאוספים נושאים. סוג מיוחד של טפסי מברק, שיש בו עניין מיוחד לאספנים תימאטיים, הוא מברקי הברכה. לעתים קרובות מברקים אלו הם צבעוניים, מאוירים ומציגים מגוון עשיר של פרטים השייכים לנושאי איסוף שונים. במאמר זה אציג דוגמאות של טפסים כאלה, ואציין את הנושאים השונים המופיעים בהם, ואני בטוח שאתם תזהו נושאים והקשרים נושאים רבים נוספים.

אתחיל עם מברק ברכה בלגי משנת 1935. בחרתי בו כמברק הראשון להצגה במאמר זה משום שלטעמי האישי זהו אחד המברקים היפים שראיתי, ומשום שיש בו מגוון נושאים מעניין במיוחד. בראש טופס המברק ניתן לראות את סימלה הלאומי של בלגיה - אריה ניצב על רגליו האחוריות, במסגרת שלט האבירים המלכותי. בחלק התחתון נראים בניינים מפוארים כולל בניין כנסייה (בקצה הימני של האיור, ניתן לזהות ע"י מגדל הפעמונים שלו), לצדו בניין שעליו מוצב פסל של פרש, ברחבה לפני הבניינים ישנם מספר סוסים רתומים לעגלות, ובקדמת התמונה שוק פרחים המתנהל מתחת לשמשיות בהירות ונערה בעלת פני בובה האוחזת בזר ורדים גדול. ארבע שנים לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה התמונה הפסטורלית הזאת משדרת מסר רגוע ונינוח של חיים טובים במדינה אירופאית אמידה.

אינני יודע היכן נמצאים הבניינים והרחבה המופיעים באיור שעל טופס המברק. ייתכן שמדובר במוסדות לאומיים בבירה בריסל, אבל אני לא יכול לומר זאת בבטחה. זיהוים יוכל לשייך את מברק הברכה הזה לנושאים רבים נוספים מלבד אלה שצינתי לעיל. אם אתם מזהים את הכיכר הזו שילחו לנו מכתב או הודעת דואר אלקטרוני. אני בטוח שחברים רבים ישמחו ללמוד מפיהם את הפרטים הידועים לכם.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית
בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

מבלגיה נחצה את תעלת למאנש לבריטניה, ונראה שלושה מברקי ברכה בריטיים. הראשון היה בשימוש בשנת 1937, שנת הכתרתו של **המלך ג'ורג' השישי**, שראשי התיבות של שמו, GVIR – דהיינו George VI Rex – מופיעים באדום בבסיס העיטור. טופס המברק מראה כמה מהסמלים הלאומיים היותר מוכרים של בריטניה. משני צדי חלקו העליון מופיעים הפרחים הלאומיים של חלקי הממלכה המאוחדת – הורד האנגלי (אדום וצהוב בחלק המרכזי יותר), הברקן הסקוטי (הקוץ הכחול ואדום בפינות), התלתן האירי (מתחת לברקן בצד שמאל) והנרקיס של ווילס (הפרח הצהוב מתחת לברקן בצד ימין). פרחים אלה יכולים לשמש כל אספן של פרחים או צמחים, וביניהם מופיע שלט

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

האבירים של ממשלת בריטניה. חלקיו של שלט אבירים זה יכולים לשמש אספני חיות ומוזיקה – יש בו שבעה אריות, שתי שלשות של אריות זהובים על רקע אדום, סמלה של אנגליה (כולל ווילס) ואריה אדום על רקע צהוב, סמלה של סקוטלנד, וכן נבל זהוב על רקע כחול המסמל את (צפון) אירלנד. על שלט זה ניצב כתר מלכות זהוב המעוטר בפנינים (אספני רכיכות ובעלי חיים ימיים) ואבנים טובות (לאספני מינרלים ומחצבים). מסביב לשלט האבירים מופיע סמל מסדר הבירית (רצועת עור עם פרזולי זהב המיועדת להחזיק גרביים מתוחות עד לירך) הנושא את הכיתוב הצרפתי *Honi soit qui mal y pense* – "ארור כל החושב עוון".

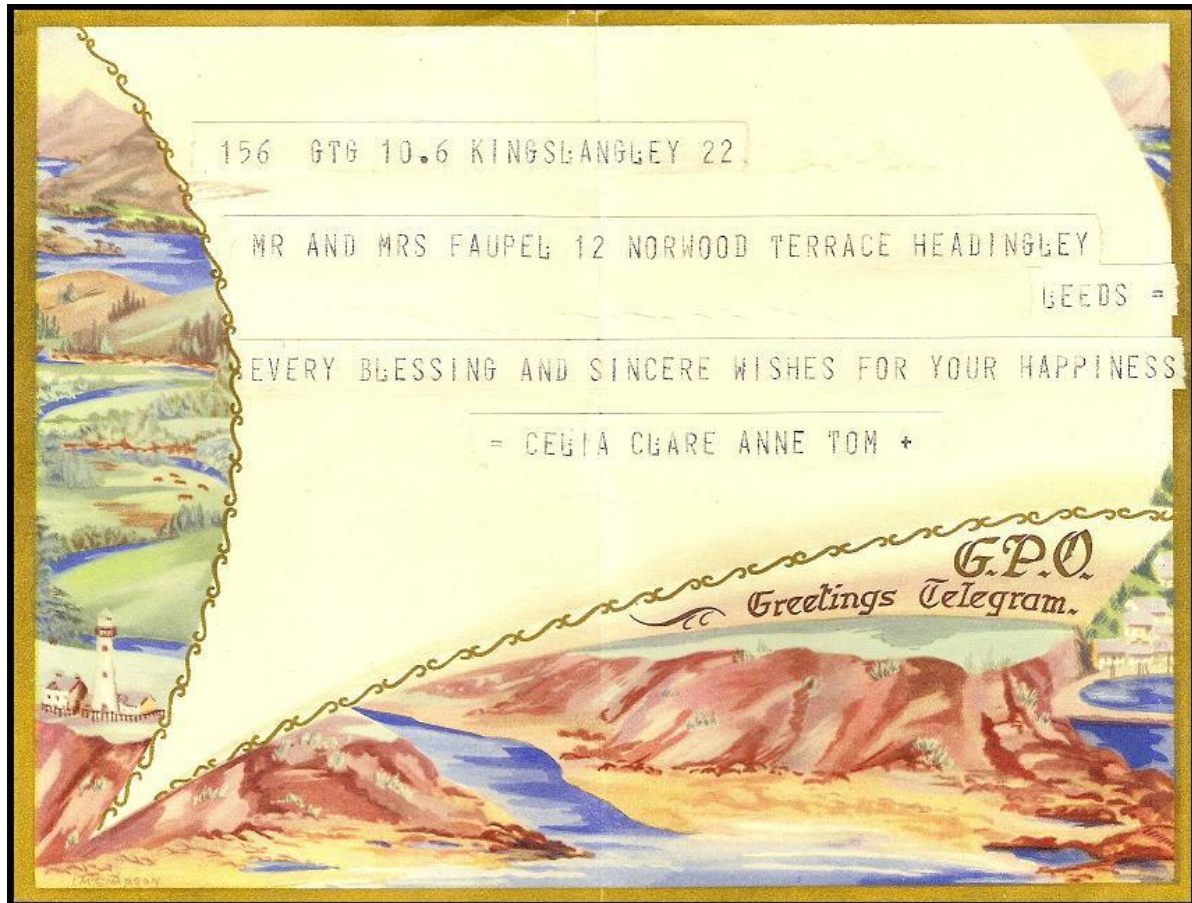
מברקי ברכה כמו המברק לעיל הועברו לנמען במעטפות מיוחדות כמו זו הנראית כאן. מהשוואת שם וכתובת הנמען ומספר המברק (GIT 365) ניתן לראות בבירור, שזו המעטפה שבתוכה נמסר המברק לעיל. קישור חד משמעי כזה חיוני לאספן המבקש להציג את המעטפה בצמוד למברק עצמו, כחלק מתמונה כוללת של העברת המברקים. גם שני המברקים הבאים הם מבריטניה,

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

מהשנים 1939 ו-1940. למרות שב-1939 פרצה מלחמת העולם השנייה, בבריטניה המשיכו להדפיס טופסי מברקי ברכה צבעוניים ולהשתמש בהם – בין השאר כביטוי של החוסן הלאומי שצ'רצ'יל ביקש להנחיל לעם הבריטי בשעתו הקשה.

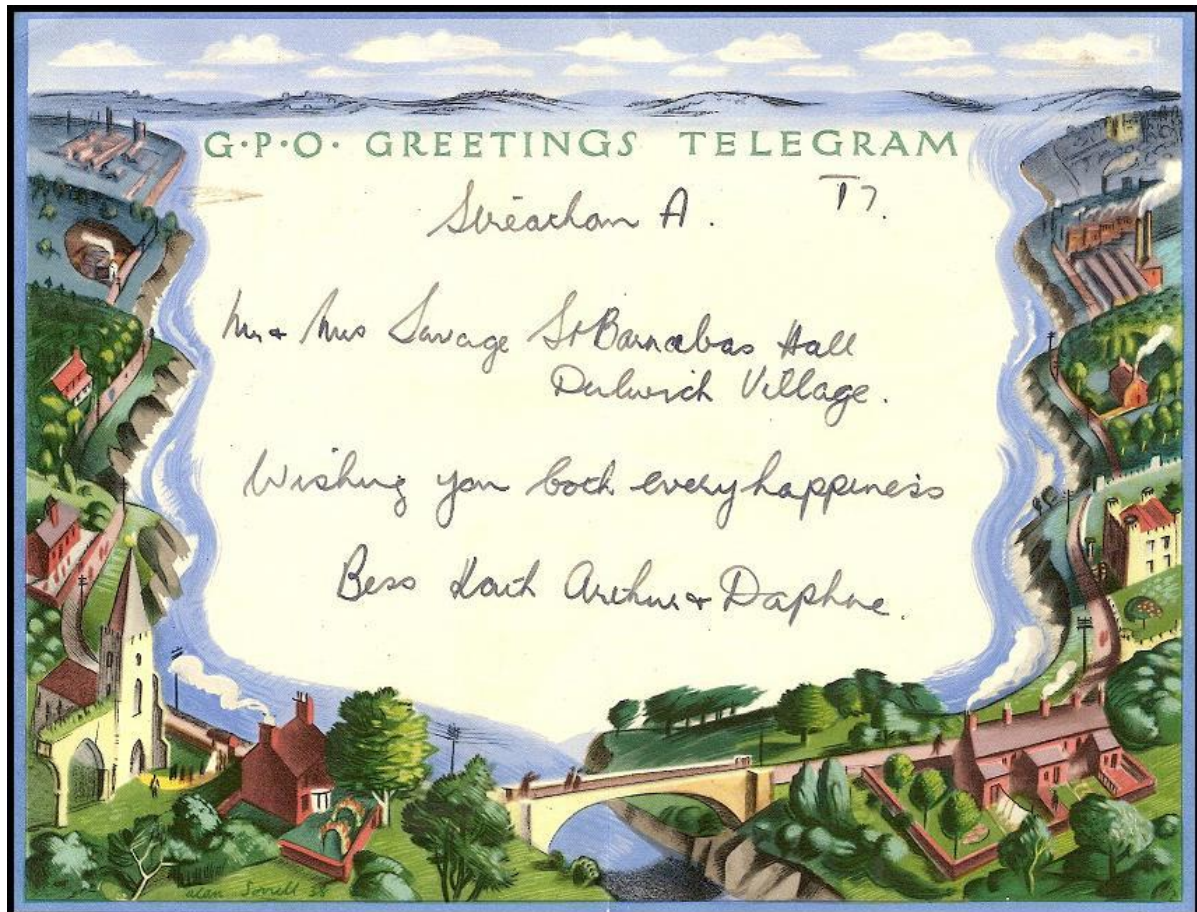
הבדל אחד בין שני המברקים (השני מוצג בעמוד הבא) בולט לעין: המברק הראשון, משנת 1939 (חותמת הדואר שעל גבו היא מסניף הדואר Leeds 29 לפני העברתו לנמען ב-25 בנובמבר, כמעט שלושה חדשים אחרי פרוץ המלחמה), נושא את ההודעה כפי שהודפסה על ידי ציוד המברקה, על רצועת נייר רציפה שנחתכה לשם הדבקתה על טופס המברק. המברק השני, שאינו נושא כל חותמת על גבו, נשלח ככל הנראה בשנת 1940 או בתחילת 1941 (אז היו טפסי מברקי הברכה מהדגם הזה בשימוש). הוא כתוב בכתב יד, משום שמכשירי המברקות הועברו לרשות הצבא. רק באמצע 1941 הוחזרו המכשירים למערכת האזרחית, אחרי שהצבא רכש מכשירים וחדשים יותר לשימוש.

מכאן בואו נעבור לבחינת השימושים הנושאים האפשריים במברקים אלה, ששניהם מציגים נופים אנגליים טיפוסיים. המברק הראשון מראה בין השאר נהר המתפתל בדרכו מההרים לים (חלק ממחזור המים בטבע), מגדלור קטן בצד שמאל וכפר ומזח בצד ימין. במברק השני ניתן לעשות שימוש בנושאים רבים יותר. מהפינה הימנית העליונה בכיוון השעון, ניתן לראות בו נוף עירוני כולל כנסייה עם שני מגדלי פעמונים, מפעל תעשייה או תחנת כוח להפקת חשמל (מהנקודה הזאת ניתן להבחין בעמודי חשמל) עם שתי ארובות המוציאות עשן (זיהום אויר תעשייתי?), מספר בתים כפריים כולל אחד שבחצרו עץ פרי

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

הנושא פירות אדומים, דרך סלולה שניתן להבחין עליה במספר הולכי רגל אבל לא בכלי רכב או כרכרות, בית רב-משפחתי שליד אחת מכניסותיו יש כביסה תלויה על חבל (בפינה הימנית התחתונה), גשר בעל מיפתח קשת בודד, עוד כמה בתים כפריים כולל כנסייה קטנה שחלקה העתיק הרוס (בפינה השמאלית התחתונה) ולבסוף עוד קבוצה של מבני תעשייה.

אני מקווה שמאמר זה גירה את סקרנותכם לגבי פריטים דומים מהמאות התשע-עשרה והעשרים ממדינות שונות ברחבי העולם. כמו בבולים, גם בטופסי המברקים המאורים ניתן למצוא כמעט כל נושא שניתן להעלותו על הדעת – בבריטניה לבדה הכניס הדואר המלכותי במהלך השנים מאות טפסי מברק שונים לשימוש. המסקנה המתבקשת היא, שכמעט כל אספן תימאטי יכול לשלב באוסף שלו לפחות פריט אחד שכזה. אני מזמין את כולכם להתחיל לחפש מברקי ברכה מאורים מרחבי העולם ולמצוא דרכים יצירתיות לשלב אותם באוספים שלכם – להנאתכם ולהעשרת האוספים. בהצלחה!

רון ברגר אוסף ומציג את נושא החתולים הגדולים. נושאי איסוף אחרים שלו הם יונקים פרה-היסטוריים, האדם הקדמון, בעלי חיים מבויתים ובתי מלוכה אירופיים.
כתובתו: bergeron@012.net.il

בלוגים בולאים כללים

גם מי שלא בקי בתרבות האינטרנט והמגמות השולטות בה שמע כבר את הביטוי ווב 2.0 (Webb 2.0). משמעות ביטוי זה הוא המעבר מהווב 1.0 – רשת שבה ניתנו התכנים על ידי גופים שונים שהפעילו אתרים - לרשת שבה עיקר התוכן ניתן על ידי הגולשים עצמם.

בְּלוֹג (בעברית: יומן רשת או רשומון) הוא אתר אינטרנט שבו נכתבות רשומות ("פוסטים") העוסקות בחוויות, חדשות ומאמרים, אשר תוכניהם גלויים לגולשי האינטרנט לשם קריאה ובדרך כלל אף

לתגובה. הרשומות מסודרות בדף הבית ובדפי הקטגוריה על פי הנושא ובתוכן על פי סדר כרונולוגי (החדש ביותר תחילה והישן ביותר בסוף). בעלי בלוג נקראים "**בלוגרים**" וקהילת בלוגרים נקראת "בלוגספירה" (לעתים המילה משמשת כביטוי למכלול הבלוגים באינטרנט, לעתים גם נעשה שימוש במונחים "בלוגטופיה", "בלוגספייס" ו-"בלוגיסטון"). המילה "בלוג" היא הלחם של המילים מאנגלית: Web (רשת) ו-Log (יומן). הבלוגים נשמרים באתרים ייעודיים, ניתן להגיב עליהם ואף להיות מנויים על בלוגים פופולריים.

הבלוגים הבולאים, שמספרם הולך וגדל, נותנים ממד חדש לתחביב. בניגוד לאתרים ממוסדים, שבהם יש דגש על תחום מסוים, הרי שבלוגר יכול לכתוב ככל העולה על רוחו. כמובן שהדבר גורם לאיכות לא אחידה של הבלוגים, וחלקם הם ברמה נמוכה ביותר. אולם בלוגים רבים מספקים עושר מידע בלתי רגיל ופותרים אופקים רחבים בנושא.

אביא כאן טעימה ראשונה מתוך המגוון הגדל והולך של בלוגים בולאים ברשת. הבלוגים המובאים כאן הם, לדעתי, מן הטובים שבנמצא. הפעם נתמקד בבלוגים כללים שאינם מתמקדים בנושא בולאי מסוים, כאשר במדור הבא נביא מבחר בלוגים המוקדשים לנושא או לתחום מסוים.

<http://my-philately.blogspot.com>

הבלוג של אריק מציג בצורה יפה את הבולאות בצורתה העממית והפשוטה. בבלוג עדכונים יומיים על בולים מארצות ונושאים שונים, תוך דגש על הצד התמאטי. אחד הדברים היפים והמיוחדים בבלוג זה, הוא הדגש על השימוש הדוארי של הבולים, כאן ועכשיו. נקודת המוצא לרוב המאמרים היא מעטפה דוארית עם הבולים שעליהם מדובר. באתר גם מגוון קישורים לבלוגים בולאים נוספים.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

	http://www.philatelicdatabase.com "מאגר הנתונים הבולאי" מכיל מגוון גדול מאד של מאמרים והגיגים החל מנושאים כללים כמו איכות מול כמות בבולאות ועד לסקירה של הוצאות שונות – חדשות וישנות. הבלוג מתעדכן מספר פעמים ביום (!) ומהווה מקור מידע עשיר לכל מי שאוהב לשוטט בנושא בדרך אסוציאטיבית.
	http://www.philatelicidbits.com בלוג זה נותן דגש על הצד הקליל של הבולאות ולמרות הדגש החזק על בולי ארצות הברית נוכל למצוא כאן הרבה חומר איזוטרי ומשעשע על מסחר בולאי, נושאים מוזרים ואפילו קטע וידאו של תשדיר פרסומת בולאי ששודר בטלוויזיה האמריקנית בשנת 1979.
	www.stampcollectingroundup.blogspot.com עוד דוגמה מצוינת למגוון הרחב של התחום. הנושאים של בלוג זה, המוצא הקשרים שונים ומשונים לאיסוף בולים, כמעט ולא מכוסים בשום מקום אחר. זאת לצד כיסוי רציף של ההוצאות החדשות של ארצות הברית ושל פעילות האגודה הבולאית האמריקנית (APS) באופן יבש משהו.

אחרון וחביב מאד מאד הוא הבלוג הבולאי העברי של ידידנו **משה רימר**. זהו בלוג מושקע המתעדכן על בסיס יומי. בבלוג תמצאו דגש על הבול ככלי פותח אופקים למידע על נושאים שונים, וככלי חינוכי. אתר מומלץ לא רק לאספנים אלא לחובבי ידע בכלל, וכדאי להפנות אליו חברים ומכרים שאתם רוצים לקרב לתחום. שיטוט בבלוג זה בהחלט יכול להדביק אותם בחיידק האספנות, או לפחות להבין את אלו שכבר נדבקו.

<http://www.tapuz.co.il/blog/userBlog.asp?FolderName=poststamps>

חברי איל"ת עשויים גם לרצות להעלות את האוסף שלהם לרשת. אשמח לעזור למעוניינים בעצות טכניות ומעשיות.

תגובות ניתן לשלוח למשה אהלי בדוא"ל mosheaaaaa.oholy@gmail.com (יש להוריד את רצף אותיות ה-a אחרי המילה moshe. יש הרבה תוכניות זדוניות הרצות ברשת ומחפשות כתובות דואר אלקטרוני כדי למלא אותם בזבל ואף חמור מכך – כך שלא כדאי לציין כתובת כפי שהיא באתר כלשהוא).